

El pregoner repassa els darrers 40 anys d'Olot des de la seva visió de notari

Manel Faus va explicar les causes per les quals un jove nascut a Saragossa va decidir quedar-se a la Garrotxa

El pregoner repassa els darrers 40 anys d'Olot des de la seva visió de notari

OLOT | XAVIER VALERI

el pregó va impactar en els olotins. Manel Faus va explicar com s'havia trobat la ciutat quan va arribar a Olot l'any 1974. Va definir com una ciutat amb pocs propietaris que es va desenvolupar urbanísticament gràcies a les hipoteques fàcils de l'època i a la parcel·lació de la perifèria. El pregoner va anunciar que poc abans de començar a parlar havia acabat de néixer un seu nét. Els olotins

van escoltar atents, amb la mirada fixa al balcó, com Faus explicava que Olot era hi és una ciutat acollidora per a la gent que hi arriba. Faus va transmetre un somni de treball i èxit.

El jove notari Manuel Faus (Saragossa, 1943) va arribar a Olot quan era una ciutat, segons ell, una mica classista i un pèl tancada que s'havia de descobrir per gaudir-la i que no tenia gaires propietaris. Això no obstant, el jove opositor que la volia fer servir de pont per arribar a notari de Girona i de Barcelona s'hi va quedar. El perquè una persona escull Olot per viure sense tenir-hi cap lligam familiar va ser el fil conductor del pregó de la Festes del Tura, que va tenir lloc ahir a les 9 del vespre al balcó de la casa consistorial. Faus va enumerar que en 40 anys ha rebut d'Olot un tot que va repartir en feina, amistats, contribució a la societat i, en tant que valor material, un entorn natural de privilegi.

A partir de raonar una existència olotina, Faus va fer "una mica d'història de 40 anys de notari a Olot". El 1974, quan ell va arribar tot just havia començat l'època de les parcel·lacions i es va obrir una de les més grans portes de la història: l'accés a la propietat. "Molts olotins i olotines, ni ells ni els seus pares eren hereus, i per primera vegada van poder adquirir un terreny per fer-s'hi una casa o un pis", va expressar. Faus va assenyalar que aquelles cases van ser la il·lusió de moltes vides i la inversió de moltes hores de treball. En referència als anys de l'expansió immobiliària i de l'actual crisi, va explicar que la il·lusió de la vida dels anys setanta ara per la "imprevisió de tots" pot arribar a ser un turment.

Després de fer referència als canvis socials, culturals i arquitectònics dels seus quaranta anys olotins, Faus va explicar que l'evolució el fa somiar en un Olot acollidor, solidari, atent amb les persones grans, integrador amb els nousvinguts, ple de comerços, abundant d'artistes i d'èxits esportius. També va recordar la necessitat de mantenir un paisatge que conté bolets, perquè rep pluja. Va donar l'instrument que farà realitat els seus somnis. De fet una eina molt olotina: el treball.

Per la seva part, Josep Maria Corominas (alcalde d'Olot) va destacar la necessitat del civisme per unes festes en les quals tothom s'ho ha de passar bé.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/09/07/pregoner-repassa-darrers-40-anys/633946.html?utm_source=rss

